

Київський університет імені Бориса Грінченка
Інститут журналістики

Borys Grinchenko Kyiv University
Institute of Journalism

Інтегровані комунікації

Integrated communications

Випуск 1

Issue 1

Київ
2016

Інтегровані комунікації. Випуск 1. 2016

Засновник

Київський університет імені Бориса Грінченка

(Свідоцтво про державну реєстрацію: КВ № 21991-11891Р від 31. 03. 2016 р.)

Виходить двічі на рік

Рекомендовано Вчену радою Київського університету імені Бориса Грінченка
(протокол № 9 від 29. 09. 2016 р.)

Усі права застережено. Посилання на матеріали видання під час їх цитування обов'язкові

Редакційна колегія наукового видання

Голова редколегії:

Новохатко Л. М., д-р іст. наук, проф. Університету Грінченка (Київ, Україна)

Головний редактор:

Горбенко Г. В., канд. пед. наук, доц. Університету Грінченка (Київ, Україна)

Заступник головного редактора:

Вернигора Н. М., канд. наук із соц. комунік., доц. Університету Грінченка (Київ, Україна)

Відповідальний секретар:

Захарчук О. В., фахівець відділу документації та діловодства Інституту журналістики Університету Грінченка (Київ, Україна)

Редакційна колегія:

Кафтанджиев Х., д-р філол. наук, проф. Софійського ун-ту (Софія, Болгарія),
почесний проф. російсько-американської Академії авторизованої освіти, почесний член Гільдії російських маркетологів,
Ворен Р., канд. наук з політології, проф. Державного ун-ту св. Іллі (Тбілісі, Грузія),
проф. Університету Вітаутаса Великого (Каунас, Литва),
Ковалъчик Р. В., д-р габілітований, проф. Інституту історії Лодзького ун-ту (Лодзь, Польща),
Безчотнікова С. В., д-р філол. наук, проф. Маріупольського держ. ун-ту (Маріуполь, Україна),
Воскобойнікова-Гузєва О. В., д-р наук із соц. комунік., проф. Університету Грінченка (Київ, Україна),
Гоян О. Я., д-р філол. наук, проф. КНУ імені Тараса Шевченка (Київ, Україна),
Крайнікова Т. С., д-р наук із соц. комунік., проф. КНУ імені Тараса Шевченка (Київ, Україна),
Мітчук О. А., д-р наук із соц. комунік., проф. Міжнародного ун-ту «Рівненський економіко-гуманітарний ін-т»
імені Степана Дем'янчука (Рівне, Україна),
Кравченко С. І., д-р наук із соц. комунік., проф. Східноєвропейського нац. ун-ту імені Лесі Українки (Луцьк, Україна),
Белофастова Т. Ю., канд. пед. наук, проф. Університету Грінченка (Київ, Україна),
Балабанова К. Е., канд. пед. наук, доц. Університету Грінченка (Київ, Україна),
Вернигора С. М., канд. наук із соц. комунік., доц. Університету Грінченка (Київ, Україна),
Гусак О. П., канд. наук із соц. комунік., доц. Університету Грінченка (Київ, Україна),
Курбан О. В., канд. наук із соц. комунік., доц. Університету Грінченка (Київ, Україна),
Макарова М. В., канд. культурології, доц. Університету Грінченка (Київ, Україна),
Масімова Л. Г., канд. наук із соц. комунік., доц. Університету Грінченка (Київ, Україна),
Нетреба М. М., канд. наук із соц. комунік., доц. Університету Грінченка (Київ, Україна),
Нестеряк Ю. В., канд. філол. наук, доц. Університету Грінченка (Київ, Україна),
Полковенко Т. В., канд. філол. наук, доц. Університету Грінченка (Київ, Україна),
Прокопенко Л. С., канд. іст. наук, доц. Університету Грінченка (Київ, Україна),
Сошинська В. Є., канд. наук із соц. комунік., доц. Університету Грінченка (Київ, Україна),
Ярошенко Р. В., канд. наук із соц. комунік., доц. Університету Грінченка (Київ, Україна)

Інтегровані комунікації = Integrated communications : науковий
I 73 журнал / голов. ред. Г. В. Горбенко ; Київський університет
імені Бориса Грінченка. – Київ, 2016. – 100 с.

«Інтегровані комунікації» – новостворений науковий журнал Інституту журналістики Київського університету імені Бориса Грінченка. У журналі публікуються оригінальні завершені статті та наукові повідомлення з досліджень у галузі журналістики, теорії та історії соціальних комунікацій, прикладних соціальнокомуникаційних технологій, реклами та звязків з громадськістю, видавничої справи та редактування, книгоznавства, бібліотекознавства, бібліографознавства, документознавства, архівознавства.

Для науковців, студентів і фахівців соціальнокомуникаційної галузі.

Integrated communications. Issue 1. 2016

Borys Grinchenko Kyiv University
(Certificate of registration: KB № 21991-11891P, 31. 03. 2016)

The biannual edition

The journal is approved by academic council of Borys Grinchenko Kyiv University
(protocol № 9, 29. 09. 2016)

All rights reserved. No part of this publication may be produced without permission of the publishers.

Editorial Board of the academic journal

Head of Editorial Board:

Leonid Novokhatko, D. Sc. (History), Professor of Borys Grinchenko Kyiv University (Kyiv, Ukraine)

Editor-in-Chief:

Halyna Horbenko, PhD (Pedagogy), Associate Professor of Borys Grinchenko Kyiv University (Kyiv, Ukraine)

Deputy Editor-in-Chief:

Nina Vernyhora, PhD (Social Communications), Associate Professor of Borys Grinchenko Kyiv University (Kyiv, Ukraine)

Executive Editor:

Olesia Zakharchuk, Specialist of the Department of documentation and paperwork of the Institute of Journalism of Borys Grinchenko Kyiv University (Kyiv, Ukraine)

Editorial Board:

Christo Kaftandjiev, D. Sc. (Philology), Professor of the Sofia University (Sofia, Bulgaria),

honorable Professor of International Academy of Authorized Education, honorable member of the Guild of Russian Marketers,

Robert Van Voren, PhD (Politology), Professor of Ilia State University (ISU) (Tbilisi, Georgia),

Professor of Vytautas Magnus University (VMU) (Kaunas, Lithuania),

Rafal Victor Kovalchyk, Dr Hab., Professor of Institute of History of the University of Lodz (Lodz, Poland),

Svitlana Bezchotnikova, D. Sc. (Philology), Professor of Mariupol State University (Mariupol, Ukraine),

Olena Voskoboinikova-Huzieva, D. Sc. (Social Communications), Professor of Borys Grinchenko Kyiv University (Kyiv, Ukraine),

Oles Hoian, D. Sc. (Philology), Professor of Taras Shevchenko National University of Kyiv (Kyiv, Ukraine),

Tetiana Krainikova, D. Sc. (Social Communications), Professor of Taras Shevchenko National University of Kyiv (Kyiv, Ukraine),

Olga Mitchuk, D. Sc. (Social Communications), Professor of International University of Economics and Humanities

named after Academician Stepan Demianchuk (Rivne, Ukraine),

Svitlana Kravchenko, D. Sc. (Social Communications), Professor of Lesya Ukrainka Eastern European National University (Lutsk, Ukraine),

Taisia Belofastova, PhD (Pedagogy), Professor of Borys Grinchenko Kyiv University (Kyiv, Ukraine),

Kateryna Balabanova, PhD (Pedagogy), Associate Professor of Borys Grinchenko Kyiv University (Kyiv, Ukraine),

Svitlana Vernyhora, PhD (Social Communications), Associate Professor of Borys Grinchenko Kyiv University (Kyiv, Ukraine),

Olga Husak, PhD (Social Communications), Associate Professor of Borys Grinchenko Kyiv University (Kyiv, Ukraine),

Oleksandr Kurban, PhD (Social Communications), Associate Professor of Borys Grinchenko Kyiv University (Kyiv, Ukraine),

Maria Makarova, PhD (Cultural Studies), Associate Professor of Borys Grinchenko Kyiv University (Kyiv, Ukraine),

Larysa Masimova, PhD (Social Communications), Associate Professor of Borys Grinchenko Kyiv University (Kyiv, Ukraine),

Marharyta Netreba, PhD (Social Communications), Associate Professor of Borys Grinchenko Kyiv University (Kyiv, Ukraine),

Iuriiy Nesteriak, PhD (Philology), Associate Professor of Borys Grinchenko Kyiv University (Kyiv, Ukraine),

Taras Polkovenko, PhD (Philology), Associate Professor of Borys Grinchenko Kyiv University (Kyiv, Ukraine),

Lilia Prokopenko, PhD (History), Associate Professor of Borys Grinchenko Kyiv University (Kyiv, Ukraine),

Victoria Soshynska, PhD (Social Communications), Associate Professor of Borys Grinchenko Kyiv University (Kyiv, Ukraine),

Roman Yaroshenko, PhD (Social Communications), Associate Professor of Borys Grinchenko Kyiv University (Kyiv, Ukraine)

Інтегровані комунікації = Integrated communications: an academic

I 73 journal / editor-in-chief Halyna Horbenko ; Borys Grinchenko Kyiv University. – Kyiv, 2016. – 100 p.

«Integrated communications» is a newly created academic journal of the Institute of Journalism of Borys Grinchenko Kyiv University. The original articles and reports related to researches in the sphere of journalism, theory and history of social communications, applied social communication technologies, advertising and public relations, publishing and editing, book science, library science, bibliography science, document science, archive science are published in this journal.

The academic journal is intended for scientists, students and specialists of social communication sphere.

ЗМІСТ

РЕКЛАМА І ЗВ'ЯЗКИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ

Горбенко Г. В.	Розвиток професійних компетентностей бакалаврів реклами і зв'язків з громадськістю	6
Афанасьєв І. Ю.	Використання української «Вікіпедії» у зв'язках з громадськістю	11
Вернигора С. М.	Навчальні курси англійською мовою в українських вищих освітніх експериментах чи виклики сьогодення (на прикладі дисциплін кафедри реклами та зв'язків з громадськістю Гуманітарного інституту Київського університету імені Бориса Грінченка)	18
Гусак О. П.	Комунікаційна безпека як напрям підготовки фахівців: сутність, зміст компетентностей, перспективи розвитку	23
Єжиканська Т. С.	Ціннісний підхід до комунікацій з цільовою аудиторією за допомогою спіральної динаміки	28
Кияниця Є. О.	Аналіз основних моделей зв'язків з громадськістю в соціально-культурній сфері	36
Курбан О. В.	Сучасні маркетингові комунікації та алгоритмізація бізнес-процесів	43
Горбенко Н. В.	Роль рекламної діяльності в підвищенні конкурентоспроможності вищих навчальних закладів України	49

ВИДАВНИЧА СПРАВА ТА РЕДАГУВАННЯ

Вернигора Н. М.	Збірник літературно-художніх творів для сучасних підлітків: проблеми видавничої підготовки	55
Масімова Л. Г.	Тропи візуального тексту мас-медіа	60
Полковенко Т. В.	Особливості редактування науково-популярних текстів для публікації в мережі Інтернет	66

КНИГОЗНАВСТВО, БІБЛІОТЕКОЗНАВСТВО І БІБЛІОГРАФІЯ

Макарова М. В.	Видавничі осередки на західноукраїнських землях XVI–XVII ст., їх роль у збереженні української духовної культури	71
Зотова В. А., Матвійчук О. Є.	Соціальна динаміка діяльності бібліотеки Київського університету імені Бориса Грінченка	78

РЕЦЕНЗІЇ, ВІДГУКИ, ПОКАЖЧИКИ ЗМІСТІВ

Захарчук О. В.	Бібліографічний огляд книжкових видань кафедри реклами та зв'язків з громадськістю Гуманітарного інституту Київського університету імені Бориса Грінченка	84
----------------	---	----

НАУКОВІ РОЗВІДКИ СТУДЕНТІВ

Ярмак Н., Єленська Л.	Розроблення серії книжкових видань для дітей: перший досвід командної роботи	89
-----------------------	--	----

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ КАФЕДРИ

Поліщук Т. І.	Науково-дослідна робота кафедри реклами та зв'язків з громадськістю Гуманітарного інституту Київського університету імені Бориса Грінченка (2012–2015).	93
---------------	---	----

CONTENTS

ADVERTISING AND PUBLIC RELATIONS

Horbenko Halyna. Development of professional competence of bachelors of advertising and public relations	6
Afanasiev Illia. Using the Ukrainian Wikipedia in public relations	11
Vernyhora Svitlana. Teaching the vocational subjects in English at the Ukrainian higher education institutions: educational experiment or today's challenge (the case of disciplines of the Department of Advertising and Public Relations Humanitarian Institute of Borys Grinchenko Kyiv University)	18
Husak Olga. Communication security as the program of specialists training: substance, content of competencies, prospects of development	23
Yezhyzhanska Tetiana. Value approach to communication with the target audience through spiral dynamics	28
Kyianysia Yevheniia. The main models of public relations in the socio-cultural sphere	36
Kurban Oleksandr. The modern marketing communications and algorithmization of business processes	43
Horbenko Nataliia. The role of promotional activities in ingressing competitiveness of the Ukrainian higher education institutions	49

PUBLISHING AND EDITING

Vernyhora Nina. Collection of literary and artistic works for modern teenagers: a problem of editing	55
Masimova Larysa. The tropes of the media visual text	60
Polkovenko Taras. Specific nature of editing of scientific popular texts for posting on the Internet	66

BOOK SCIENCE, LIBRARY SCIENCE AND BIBLIOGRAPHY

Makarova Mariia. Publishing centers in the western Ukrainian territories of XVI–XVII centuries, their role in preservation of the Ukrainian spiritual culture	71
Zotova Viktoriia, Matviichuk Oksana. Socio-cultural dynamics of activity of the library of Borys Grinchenko Kyiv University	78

REFEREE REPORTS, REVIEWS, CONTENT INDEX

Zakharchuk Olesia. Bibliographical review of book editions of the Department of Advertising and Public Relations of Humanitarian Institute of Borys Grinchenko Kyiv University	84
---	----

SCIENTIFIC RESEARCHES OF STUDENTS

Yarmak Nataliia, Yelenska Liliia. Development of series of books for children: the first experience of team work	89
---	----

SCIENTIFICAL AND PRACTICAL ACTIVITY OF THE DEPARTMENT

Polishchuk Tetiana. Scientific studies of the Department of Advertising and Public Relations of Humanitarian Institute of Borys Grinchenko Kyiv University (2012–2015)	93
---	----

Єжижанська Т. С.,
викладач,
Інститут журналістики
Київського університету імені Бориса Грінченка

Yezhzhanska Tetiana,
Lecturer,
Institute of Journalism
of Borys Grinchenko Kyiv University

УДК 316: 774 + 007: 304

ЦІННІСНИЙ ПІДХІД ДО КОМУНІКАЦІЙ З ЦІЛЬОВОЮ АУДИТОРІЄЮ ЗА ДОПОМОГОЮ СПІРАЛЬНОЇ ДИНАМІКИ

VALUE APPROACH TO COMMUNICATION WITH THE TARGET AUDIENCE THROUGH SPIRAL DYNAMICS

Анотація. У статті досліджуються особливості ціннісного підходу до комунікації з цільовою аудиторією за допомогою спіральної динаміки. Розглядаються підходи до налагодження корпоративної комунікації за допомогою спіральної динаміки; пояснюється, що парадигма мислення, ціннісні установки є певними фільтрами, через які проходять повідомлення компанії; визначаються особливості комунікаційного процесу для кожного типу адресатів відповідно до теорії спіральної динаміки. Використання ціннісного підходу до сегментування громадськості організації, в основу якого покладено теорію спіральної динаміки, дає змогу ширше подивитися на проблему ефективності корпоративних комунікацій. Саме на ціннісних мемах (vMemes) повинна будуватися комунікація компанії зі своїми цільовими аудиторіями, саме у такі парадигми цінностей повинні вписуватися повідомлення компанії. Отже, теорія спіральної динаміки дає можливість зрозуміти проблеми ефективності комунікації у різних сферах, зокрема у сфері зв'язків із громадськістю.

Ключові слова: корпоративні комунікації, повідомлення, цільова аудиторія, цінності, vMemes (ціннісні меми), установки, ціннісні моделі, спіральна динаміка.

Abstract. The article deals with the peculiarities of value approach to communication with the target audience through spiral dynamics. It is considered the approaches to building corporate communication through spiral dynamics; it is explained that the paradigm of thinking, models of values are the certain filters through which the messages of the company are passing; the peculiarities of communication process for each type of recipients according to the theory of spiral dynamics are defined.

Using a value approach to segmentation of public organization, which is based on the theory of spiral dynamics, allows looking more comprehensively at the problem of efficiency of corporate communications. The communication of the company with its target audiences should be based on the vMemes; the messages of the company should contain such models of values. Thus, the theory of spiral dynamics allows us to understand the problems of communication efficiency in the different spheres, including the field of public relations.

Keywords: corporate communication, message, target audience, value, vMemes (value meme), installation, model of values, spiral dynamics.

Вступ. У сфері теорії зв'язків із громадськістю актуальною є проблема визначення цільової аудиторії, осмислення специфіки комунікацій із певними сегментами громадськості. Важливим для теорії PR як частини теорії прикладних соціальних комунікацій варто назвати питання ефективності повідомлення, відповідності його змісту й форми очікуванням цільової аудиторії, яка, своєю чергою, декодує інформацію відповідно до своїх настанов, світогляду, цінностей. У теорії і практиці зв'язків з громадськістю можемо

визначити кілька основних підходів до типології груп громадськості. Наприклад, у ХХ ст. у сфері паблік рилейшнз був поширений так званий «ситуативний підхід», запропонований представником прагматизму Дж. Дьюї та розширений американським дослідником Дж. Грунігом, пізніше доволі більшого значення набули демографічний і психографічний підходи. Український учений В. Королько пише про типологію громадськості, яка отримала назву «мережа типологій споживаčів» (VALS2), що розроблена із врахуванням

ціннісних орієнтацій і стилю життя людей [1, с. 143]. Аналіз праць, присвячених теоретичним і практичним проблемам формування та розвитку зв'язків з громадськістю, засвідчує, що без відповідей залишаються такі питання: 1) як сприймають інформацію представники цільових аудиторій, 2) що може бути основою для типології громадськості у ціннісному підході, 3) через які фільтри проходить повідомлення у корпоративних комунікаціях.

Мета роботи – з'ясувати особливості ціннісного підходу до комунікації з цільовою аудиторією за допомогою спіральної динаміки. Мета передбачає виконання таких **завдань**:

- розглянути підходи до налагодження корпоративної комунікації за допомогою спіральної динаміки;
- пояснити, що парадигма мислення, ціннісні установки є певними фільтрами, через які проходять повідомлення компанії;
- визначити особливості комунікаційного процесу (джерело повідомлення, його форма і зміст, отримувач інформації, комунікативна тактика і стратегія, ситуація спілкування) для кожного типу адресатів відповідно до теорії спіральної динаміки.

Методи дослідження. У своєму науковому пошуку ми послуговувалися такими загальнонауковими методами дослідження: аналіз, синтез, порівняння, систематизація, узагальнення.

Результати й обговорення. В інформаційному суспільстві обсяг інформації зростає значно швидше, ніж розуміння людьми того, що з нею робити, чи їхня здатність відрізнисти правильну інформацію від неправильної. Доступ до значної кількості нових ідей породжує неспокій розуму, тому процес сприйняття повідомлень дуже вибірковий. «Володіючи надто великим обсягом інформації, ми інстинктивно схильні ставитися до неї вибірково, відбирати те, що нам подобається, і ігнорувати усе інше, перетворюючись на союзників тих, хто поділяє нашу думку, і ставлячись до усіх інших як до ворогів», – пише автор книги «Сигнал і шум» Н. Сільвер [2, с. 8]. Постає запитання, що є фільтром, крізь який пропускається інформація, яким повинне бути повідомлення, щоб воно пройшло ці фільтри і стало частиною картини світу адресата? Людина, як правило, говорить про ті речі, які близькі їй самій і поділяються співрозмовником; вона обговорює або поширює ту інформацію, яка цінна для неї самої й яку вона вважає цінною для іншого. Повідомлення, адресоване певній аудиторії, теж повинно бути цінним і ціннісним для неї. Саме цінності сприяють повномасштабній вірі в повідомлення, і як наслідок – не просто його

сприйняттю, а бажанню поширити. Учені дослідили, що секрет успіху комунікації пов'язаний із фізіологією мозку, де є центри, які відповідають за цінності, емоції й комунікацію. Добре упаковані повідомлення (меседжі) збуджують два центри мозку: центр цінностей, де закладені емоційні, глибинні речі, і центр комунікації [3]. Отже, перед фахівцями галузі соціальних комунікацій закономірно постає питання: як визначити дочірність контенту, як сформулювати меседжі, що «зачіпали б за живе» цільову аудиторію? Сучасна українська дослідниця Т. Крайнікова вважає, що «медіа кодують інформацію відповідно до своїх концепцій, а споживачі декодують її відповідно до своїх патернів у міру своєї медіакомпетентності», до того ж «повідомлення відрізняються мірою глибини і повноти розпізнавання сенсів, деконструкції смислових структур, з яких вони постали» [4, с. 119]. Отже, повідомлення ґрунтуються на наявних у свідомості ціннісних системах, світоглядних «картинах світу», які, свою чергою, формуються із моральних заборон і дозволів, архетипів і стереотипів, правил життя.

У галузі PR-комунікацій відштовхуватися слід саме від адресата, цільової аудиторії, бо саме вони визначають цільове призначення повідомлення. Сегментування громадськості, звичайно ж, потрібне, проте, якщо відкинути спрощений підхід, то побачимо, що навіть в однорідній групі люди по-різному сприймають інформацію. Особи з однаковим соціальним, освітнім, культурним рівнем по-різному сприймають інформацію, мають різні установки, цінності, а отже, потребують різного повідомлення.

Допомогти у вирішенні цієї проблеми може теорія, що описує індивідуальну еволюцію людської свідомості. Нам необхідно обрати модель, яка б мала властивість системного підходу, тобто давала можливість синтезувати розрізнені факти і висновки в єдине ціле і побачити загальну картину. Саме такою моделлю є спіральна динаміка, в основі якої лежить теорія К. Грейвза, пізніше розширенна і доповнена його послідовниками – Д. Беком і К. Коуоном [5]. Ця модель розвитку людських систем (особистостей, співтовариств, організацій, держав і людства загалом), не лише описує всі етапи їх існування, але й дає відповіді на питання, як і чому відбувається формування, трансформація і зміна цих систем. Теорія Грейвза (так звані рівні Грейвза) допоможе відправнику повідомлення зорієнтуватися щодо особи адресата (у сфері зв'язків з громадськістю – це цільова аудиторія) та зrozуміти позицію адресанта – організації чи компанії, від імені якої відправлятимуться PR-повідомлення, а

також підібрати оптимальні комунікативні тактики і стратегії, шляхи передавання повідомлення.

К. Грейвз багато в чому був наступником і послідовником А. Маслоу, який запропонував концепцію, що нині широко відома як «ієрархія потреб Маслоу» [6]. Вона має вигляд піраміди, в основі якої знаходяться базові фізіологічні потреби людини (такі як потреба в їжі, воді, одязі, повітрі тощо), а на вершині – визнання й самоактуалізація. Ці потреби, на думку А. Маслоу, є основними мотиваторами людини. К. Грейвз перевігнув цю теорію й запропонував свою складнішу концепцію (яку, до речі, з часом А. Маслоу все ж таки прийняв). На основі аналізу великої кількості експериментальних і статистичних даних К. Грейвз створив своєрідну модель системи людських цінностей – саме їх він вважав основними мотиваторами діяльності людей. Сьогодні спіральна чи інтегральна динаміка активно використовується в різних галузях, допомагає виділити й описати парадигми мислення, а також пояснює, як мислення розвивається від одних парадигм до інших. На нашу думку, спіральна динаміка може визначати підходи до комунікації, оскільки ця теорія пояснює, чому у різних світах (типах цивілізацій, парадигмах мислення) є свої смисли, а відповідно, треба по-різному будувати комунікацію з представниками цих світів. Для нас важливо, що кожна з цих парадигм пропонує свій унікальний спосіб сприйняття інформації й осмислення світу, спосіб формування установок і прийняття рішення. Парадигми мислення відображають те, як ми думаємо, а не те, у що віримо чи що цінуємо. Базовою концепцією спіральної динаміки є спостереження, що цМеми – чи мотиваційні системи, біопсихосоціальні системи, світоглядні системи, етапи розвитку людського мислення, ціннісні системи, парадигми мислення, картини світу – виникають ієрархічно і впливають на думки й поведінку людей. За твердженням розробників теорії спіральної динаміки, поняття «цМем» відображає світогляд, систему оцінювання, рівень психологічного існування, структуру віри, спосіб мислення чи метод пристосування. Це основні поняття, які формують системи, спрямовують поведінку людини та впливають на усі життєві вибори як основа для прийняття рішень. Кожен цМем може виявлятись як у здоровій, так і нездоровій формах. Його варто сприймати як дискретну структуру мислення, а не просто набір ідей, цінностей чи мотивів. До того ж зі зміною умов життя (цМеми залежать від історичної епохи, географічного місця, екзистенційних проблем і соціальних обставин) він може проявлятись яскравіше чи тускніти [5].

Люди, об'єднані однією парадигмою мислення, живуть в одному «світі» – вони з однакових позицій сприймають й інтерпретують інформацію. Ф. Боас, американський соціолог і антрополог, у середині ХХ ст. висунув цікаву гіпотезу, за якою в один і той самий час одне й те саме суспільство може існувати в різних хронологічних межах. Це означає, що одні люди живуть, умовно, у суспільстві постмодерну, а інші, наприклад, – у традиційній системі цінностей. І меседжі, які призначені для цих різних суспільств, повинні бути такими, що вписувалися б у їхню картину світу, щоб смысли, які доносяться, були зрозумілими. Отже, люди в один і той самий час, в одному й тому самому місці живуть у різній реальності, якщо картина світу у них кардинально відрізняється. Відмінності у картині світу двох людей можуть бути незначними, але можуть бути і принциповими. Тоді для взаєморозуміння просто немає підґрунтя, і на відь якщо в певний момент його вдалося досягти, то воно буде крихке й тимчасове, як будинок без фундаменту.

«Парадигми є способами перетворення наших цінностей на наші вчинки», – вважає В. Пекар, викладач Києво-Могилянської бізнес-школи (kmbs), автор праць із менеджменту, маркетингу, інформаційних технологій [7, с. 11]. Картина світу, тобто усе, що людина бачить, чує і відчуває, на думку В. Пекара, є потужним фільтром, через який пропускається повідомлення [7, с. 9]. Уся ця інформація певним чином інтерпретується. Те, що не вписується в картину світу людини, може бути несвідомо відфільтровано й не дійде до її свідомості, не вплине на формування установок і поведінки. Люди з різними парадигмами по-різному сприймають одні й ті самі події, вчинки, інформацію, а отже, й PR-повідомлення компанії. Парадигми мислення характерні як для окремої людини, так і для групи, соціальних утворень, тобто можуть бути підставою для сегментування громадськості організації. «ЦМеми впливають на будь-який вибір, який ми робимо у своєму житті: цМеми – самоорганізовані сутності, які перетворюють себе на узгоджені блоки, що впливають практично на будь-який аспект нашого життя, – вважають розробники теорії спіральної динаміки. – Подібно до потужних вірусів, вони прикріплюються до тих ідей, людей, об'єктів і установ, які дозволяють їм відтворюватися і розповсюджувати свої основні повідомлення» [5, с. 12]. Картини світу різних людей є широким спектром, в якому, як у веселці, можна виокремити кілька чистих кольорів, кожен із яких творить свій світ. Такі однокольорові (монохромні) картини світу називають парадигмами мислення і є суveroю й нез-

суперечливою системою фільтрації й інтерпретації усього, що людина бачить, чує й відчуває, способом сприйняття і розуміння світу.

Для того, щоб PR-мен міг вплинути на думки, поведінку громадськості, йому потрібно розуміти, як ці установки формуються і до якої поведінки призведуть певні парадигми мислення. Без розуміння цих механізмів неможливо правильно сегментувати громадськість, скласти доступне для її розуміння PR-повідомлення, підібрати відповідні канали впливу, сформувати бажані установки й домогтися очікуваної поведінки. Інформація, прийнятна для однієї групи, іншою буде сприйнята з подивом або відкидатиметься як абсолютно неприйнятна (наприклад, європейські цінності, на захист яких піднялися українці на Євромайдані, не сприймаються певною частиною населення країни, зокрема багатьма жителями Сходу). Позитивними (на думку PR-фахівця) смислами можна не лише не привернути до організації її громадськість, а й навпаки, втратити певні сегменти, не вписавши PR-повідомлення у відповідну парадигму мислення аудиторії. Отже, виникатимуть проблеми з налагодженням комунікації з різними групами громадськості, які, здавалося, були правильно визначені (сегментовані) за традиційними критеріями: лояльність до організації, за типом середовища, демографічними чи психологічними характеристиками тощо.

Д. Е. Бек і К. Коун слідом за своїм попредником К. Грейвзом визначають вісім знакових цМемів, які становлять центральне ядро спіралі і процесу розвитку та подані у форматі різних кольорів: «бежевий» цМем «живе» у розрізнених групах і підтримується процесами виживання; «фіолетовий» цМем складається із кланоподібних груп і підкріплений круговою порукою; структура «червоного» цМема – утворення, що забезпечуються експлуатаційними процесами, прагненням до влади; структура «синього» цМема має піраміdalну форму і підтримується цілеспрямованими, контролюючими чи навіть авторитарними процесами; «помаранчевий» цМем передбачає прагматичність досягнення результатів, просування вперед, створення умов для розвитку; «зелений» цМем структурований на рівноправності, а також на емпіричних і узгоджених процесах; «жовтий» уявляється як гнучкі, інтегративні та засновані на знаннях структури і процеси, в той час як «бірюзовий» – цілісний і глобальний за структурою, багатовимірний у своїх процесах. Ціннісні меми активізуються так: «бежевий» вимагає задоволення потреб існування, щоб залишитися живим; «фіолетовий» підживлюється через дотримання ритуалів, набуття впевненості і висловлення почуття зачা-

рованості таємницями життя; «червоний» виховується історіями героїв, святкуванням подвигів, завоювань і свідчень поваги; «синій» посилюється за рахунок звернень до традицій, загальної справедливості, служіння і відданості; «помаранчевий» розвивається, демонструючи символи успіху, особистість здобуває визнання за свої досягнення і подолання труднощів для вдосконалення; «зелений» укріплюється, коли підкреслюється важливість людей, сприйняття почуттів і відчувається турбота соціально відповідального співтовариства.

Детальніше розглянемо підходи до налагодження комунікації за допомогою спіральної динаміки (модель К. Грейвза).

Перший рівень називають «бежевим», хоча краще назвати цей колір «тілесним», наголошуєчи на певній фізіологічності. Ідеальним відправником інформації (адресантом, джерелом повідомлення) є постачальник їжі, води, тепла, безпеки, який би ставився до аудиторії із турботою (особливо після трагедії, яка змушує людей, що вижили, опускатися на «бежевий» рівень). Найоптимальніший шлях інформування – адаптація, пристосування. Комуникаційні канали – фізіологічні: смак / нюх / зір / слух / дотик. Найефективніші стратегії спілкування: просте звернення до почуттів, задоволення фізіологічних потреб.

Другий рівень – «фіолетовий». Оптимальний відправник інформації – це турботливий вождь, який вирішує для групи проблеми безпеки-захищеності. Важлива роль у комунікації відводиться третій силі – лідерам думок, таким як старійшини, шамани, моральні авторитети, батьки нації тощо. Для учасників комунікації характерний чіткий розподіл на «своїх» і «чужих», що може привести до протистояння, конфлікту, війни. Щоб викликати довіру, адресант обов'язково повинен бути «своїм». Централізація групи відбувається навколо домінуючої особистості. Комуникативна стратегія – ритуальна, де інформація краще передається за допомогою містичних символів і ритуалів. У повідомленнях позитивно сприймається вшанування сильних особистостей, звернення до понять сім'ї (чи роду-племені, нації), спільного користування, безпеки і магії. Історія, символи, батьківщина, рідна земля – це священні теми. Зокрема, у «фіолетових» ніколи не знайдуть підтримки меседжі про комерціалізацію села, продаж землі, бо чимало людей сприймають це як священні речі. Для представників «фіолетового» світу прийнятна самопожертва, тому заклики віддати життя заради групи (команди, організації, нації) носії цього цМему можуть поділяти. Події у «фіолетових» групах пов'язані з церемоніями і ритуалами, що

забезпечують упевненість у неперервності часу і підкреслюють зв'язок із предками. «Фіолетовий» цМем прокидається в кожному, коли умови життя стають неприйнятними – сильний страх, стрес, загроза хвороби, рідні в небезпеці, або ж приемними – святкування певних життєвих етапів, талісмани, оригінальні елементи одягу. «Фіолетові» настанови «загорнути» у міфи й таємниці, що успадковуються від предків чи виникають із віри в духів і пронизують усі сфери життя.

«Червоний» цМем вільний від страху перед духами, чужинцями, суспільним несхваленням, його світ необмежений жодними правилами, адже правда на боці сильного. Адресант, якого сприймуть і якому повірять у «червоному» світі, – це енергетично сильний великий бос, якого поважають залежно від міри контролю підлеглих. Адресати розуміють комунікацію лише з позиції сили, напору, натиску. Комунікативна тактика – це пряма, різка манера розмови. Комунікативна стратегія полягає в тому, щоб показати адресату, у чому його вигода тут і зараз, або ж змусити чи залякати. «Червоні» установки знаходяться там, де сила і влада, вони грубі, егоїстичні, нестримні. Єдиними цінностями, на які варто наголошувати в повідомленні, є боротьба, перемога і влада. Третя сила у комунікації – це впливові особи, які заслуговують поваги за подвиги, завоювання, досягнення. Комунікатори можуть використовувати символи й атрибути влади, заклики «боротися до кінця».

«Синій» цМем близький людям, які шукають і знаходять шлях порядку, правди і сенсу життя. Джерело повідомлення повинне викликати довіру, як правило, це та авторитетна людина, яка знає єдиний правильний шлях. «Сині» настанови є абсолютними істинами, що санкціоновані вищою владою і «вписані в серця» всіх праведних людей. Повідомлення має надходити згори вниз по всіх ланках законної влади і відповідати процедурі, порядку, традиції. Формою повідомлень є заповіді, декларації, місії, програми тощо. Комунікативна тактика – це розповсюдження істини (правил, визначених Богом, вищою владою, суспільством), несприйняття якої призведе до біди, невдачі, провалу. Комунікативна стратегія – пошана до системи, звернення до традицій, самопожертва, віданість службі, обіцянка порядку й стабільності в майбутньому.

«Помаранчевий» світ передбачає багатоманітність повідомлень, центрів їх поширення, які дають свободу вибору. Ключовою темою повідомлень є успіх, рівні можливості й однакові правила гри для всіх, вітається конкуренція, авторитетом користуються ті, хто виграв. Повідомлення буде сприйнято

з довірою, якщо промовець – успішна людина, підприємець, орієнтований на успіх. Комунікативна тактика – це експериментальний метод проб і помилок. Комунікативна стратегія – успішні, високі зразки для наслідування, приклади успіху, досягнення, особистого зростання. Ситуація спілкування передбачає «витончений» блиск, в якому продемонстровано символи успіху.

Люди із «зеленою» парадигмою мислення сприйматимуть комунікацію, яка ґрунтуються на гармонії і спільному розвитку, на ідеалах любові, рівності і взаємодопомоги. Головні цінності – це гуманізм, турбота, духовність, а не влада, гроші чи порядок. Теми повідомлень – взаємна турбота, екологія, терпимість, політкоректність. У цьому світі не сприймають агресії, приниження інших, а вірять, що співчуття, повага, рівність, взаємопідтримка важливіші за владу, порядок, успіх. Адресант не повинен протиставляти себе аудиторії, а спілкуватися на рівних, як друг, зайняти позицію, орієнтовану на людей. Позитивно сприймаються теплі промови, що об'єднують людей. Комунікативна тактика передавання інформації – це спостереження, досвід. Групи повинні зустрічатись, обмінюватись думками й обговорювати зміни, поки вони не стануть загальноприйнятою нормою. Комунікативні канали – це соціальні мережі, які передбачають горизонтальне, а не вертикальне поширення інформації, адже саме міжособистісні стосунки є основою суспільства.

І останній цМем, який ми розглянемо, – «жовтий». Це «жителі» сьогоднішнього мережевого суспільства («глобального села»), яке виникло з розповсюдженням інтернету, що є живильним середовищем для самореалізації і самовираження. Для аудиторії в такому разі знання і компетентності промовця вищі за його ранг і статус. Представники цього світу готові сприймати й розуміти повідомлення, що надходять з інших світів, тоді як у всіх попередніх світах їх мешканці нормально сприймали тільки своїх людей і свої ідеї, фільтруючи все інше. Переваги «жовтого» цМему – гнучкість і спонтанність. Головні цінності – незалежність, свобода, гідність, компетентність. У людей немає потреби бути частиною чогось, тому мешканці цього світу – розпорощена аудиторія. «Жовтий» говорить із кожним його мовою і здатний вчитися завжди й усього в будь-кого, все сприймаючи як урок. У комунікації особливо важливим є вільний доступ до інформації.

У кожному світі існують свої критерії істинності повідомлення. Для «фіолетового» світу – це слово старійшин чи знак природи; для «червоно-го» – слово сильного чи те, що обіцяє невідкладну

вигоду; для «синього» – священні тексти чи думка вищої влади; для «помаранчевого» правдивим є те, що отримано від перевіреного джерела повідомлення або ж методологічно правильним способом; для «зеленого» важливо, щоб повідомлення було узгоджене з думкою авторитетних для нього людей. «Якщо у кожного своя правда, – зауважує В. Пекар, – то не дивно, що людям так важко зрозуміти один одного і домовитися» [7, с. 37]. В осіб, об'єднаних певною парадигмою мислення, є спільна мова і спільні поняття. З людьми, які належать до різних цМемів (чи, інакше кажучи, різних парадигм мислення), PR-фахівці повинні говорити різними мовами, якщо розуміти мову як інструмент моделювання реальності, адже спосіб цього моделювання, спосіб спрошення для себе складного світу у різних парадигм різний. За теорією спіральної динаміки такі цМеми (в особах різних людей) співіснують в межах однієї групи, компанії, держави, створюючи багато проблем взаєморозуміння/взаємонепорозуміння. Те, що зрозуміло і доречно для одних, буде недосяжно для других і примітивно для третіх. «Коли люди мають різні картини світу – вони нічого не можуть один одному пояснити», – пише В. Пекар, найактивніший популяризатор теорії спіральної динаміки в Україні [7, с. 36].

Для нашого дослідження найважливішою у теорії спіральної динаміки є теза про те, що вся інформація, розрахована на людину, повинна відповідати парадигмі її мислення, її цінностей. Одні і ті самі умови життя породжують різні картини світу, різні системи стереотипів мислення і поведінки (залежно від особистісного рівня розвитку людини), тому представники цих світів, комунікуючи між собою у просторі і часі, можуть не знаходити спільної мови, що й призводить до непорозуміння і конфліктів.

Саме вивчення цінностей, які стимулюють модернізацію (або ж, навпаки, гальмують і блокують її), лягло в основу концепції людського прогресу Р. Інгларта [8]. У науковому співтоваристві цей учений відомий як засновник та ініціатор проекту «WorldValuesSurvey» – всесвітнього опитування з вивчення цінностей (www.worldvaluessurvey.org), реалізованого у кілька етапів. Проект охопив практично весь світ і запропонував до уваги дослідників найповнішу картину ціннісних переваг та орієнтацій, які поділяють нині жителі нашої планети. Хоча критики неодноразово закидали школі Р. Інгларта лінійне трактування соціального прогресу, його цивілізаційна карта світу дає змогу побачити за сукупністю хаотичних подій певні закономірності. Автори книги «Модерніза-

ція, культурні зміни і демократія» стверджують, що розвиток суспільства «залежить від глибоко вкорінених ціннісних орієнтацій народу в цілому» [8, с. 11]. Американський соціолог Р. Інгларт виокремлює дихотомію цінностей «виживання» і «самовираження». Основою концепції є прагнення особистості до самовираження: у постіндустріальну епоху люди стають більш самостійними, в результаті чого вони «починають надавати більшої переваги свободі вибору і менше схильні підпорядковуватися владі, авторитетам і догматичним «загальноприйнятим істинам»» [8, с. 52].

Ізраїльський учений Ш. Шварц створив нові стандарти для дослідження цінностей, він цікавився їх впливом на установки і поведінку, походженням цінностей у спільній та індивідуальній діяльності, міжкультурними відмінностями в ціннісних пріоритетах [9]. Науковець стверджував, що його типологія цінностей показує: установки повинні бути пов'язані одразу зі всією сукупністю типів цінностей [10]. Як писав американський психолог М. Рокіч, «цінності, яких дотримуються люди, пояснюють їхні установки (і поведінку), але питання в тому, які цінності лежать в основі яких установок (поведінки) і чому? На цій стадії розвитку теорії ми просто не знаємо достатньо про природу цінностей і того, як вони визначають установки і поведінку, щоб дати позитивні відповіді на ці питання» [11, с. 120–121].

Як бачимо, є три основні моделі цінностей, які пов'язані між собою. Кожна з них має певні переваги й недоліки, особливо щодо практичного використання у галузі соціальних комунікацій. Модель Ш. Шварца передбачає певне розуміння структури суспільства, дає можливість вимірювання, допомагаючи PR-фахівцям переконатись у тому, що в кампаніях проповідуються поєднувані, а не взаємовиключні цінності. Ізраїльський психолог Ш. Шварц створив нові стандарти для дослідження цінностей, він цікавився їх впливом на установки і поведінку, походженням цінностей у спільній та індивідуальній діяльності, міжкультурними відмінностями в ціннісних пріоритетах. Модель Р. Інгларта дає можливість зрозуміти, як розвивається суспільство, але не демонструє його структуру. А модель К. Грейвза є погано вимірюваною, але показує формування глибинних установок окремих індивідів, їхніх груп, соціуму загалом, крізь які сприймаються повідомлення. Інтегральна динаміка як модель взаємозв'язку розвитку мислення, технологій економіки, політики, культури, ідентичностей, духовності тощо корисна для налагодження корпоративних комунікацій завдяки такій всеохопності.

Висновки. Отже, сьогодні у світі соціальних комунікацій як на корпоративному, так і загальнодержавному рівні актуальною є проблема розробки смислів і впровадження їх у масову свідомість. Усвідомлення множинності світів цільової аудиторії – перший крок до розуміння комунікаційних проблем, притаманних їм обмежень, стимул до подальшого розвитку, відкриття нових підходів до поширення PR-повідомлень. На наше переконання, використання ціннісного підходу до сегментування громадськості організації, в основу якого покладено теорію спіральної динаміки, що з'явилася кілька десятиліть і сьогодні використовується у різних галузях суспільного життя, дає змогу ширше подивитися на проблему ефективності корпоративних комунікацій. Парадигми мислення (цМеми) визначаються об'єктивними умовами життя, з одного боку, ѹ особистим прагненням людини до розвитку, з другого. Провідні цМеми надають форму життевим пріоритетам і цінностям індивідів, починаючи від основних цінностей, пов'язаних із фізичним виживанням, і закінчуючи цінностями жителів «глобального села». Кожна парадигма мислення дає несуперечливе, цлісне і повне пояснення усій інформації, яка надходить у її світ, і спілкуючись із носіями іншої картини світу, люди не помічають обмежень чи недоліків свого бачення. Саме із цим і пов'язані типові проблеми суспільної комунікації і взаємодії. Саме на цМемах повинна ґрунтуватися комунікація компанії зі своїми цільовими аудиторіями, саме у такі парадигми цінностей повинні вписуватися повідомлення компанії. Отже, теорія спіральної динаміки дає можливість зрозуміти проблеми ефективності комунікації у різних галузях, зокрема у сфері зв'язків з громадськістю.

Список літератури

1. Королько В. Г. Основы паблик рилейшнз / В. Г. Королько. – Москва : Рефл-бук ; Киев : Ваклер, 2001. – 528 с.
2. Сильвер Н. Сигнал и шум: Почему одни прогнозы сбываются, а другие – нет / Нейт Сильвер ; пер. с англ. П. Миронова. – Москва : Колибри ; Азбука-Аттикус, 2015. – 608 с.
3. Pillay S. Which Messages Go Viral and Which Ones Don't [Електронний ресурс] / Srini Pillay // HBR [Harvard Business Review]. – APRIL 08, 2014. – Режим доступу: <https://hbr.org/2014/04/which-messages-go-viral-and-which-ones-dont> (viewed on June 13, 2013).
4. Крайнікова Т. С. Культура медіаспоживання в Україні: від консумеризму до просьюмеризму : монографія / Тетяна Крайнікова. – Бориспіль : Люксар, 2014. – 371 с.
5. Бек Д. Э. Спиральная динамика. Управляя ценностями, лидерством и изменениями в XXI веке / Дон Эдвард Бек, Кристофер К. Коун. – Москва : Открытый Мир, BestBusinessBooks, 2010. – 424 с.
6. Маслоу А. Теория человеческой мотивации // Мотивация и личность. – Санкт-Петербург : Евразия, 1999. – С. 77–105.
7. Пекар В. А. Разноцветный менеджмент. Эволюция мышления, лидерства и управления : науч.-популяр. изд. / В. А. Пекар. – Киев : Евроиндекс, 2015. – 184 с.
8. Инглхарт Р. Модернизация, культурные изменения и демократия / Рональд Инглхарт, Кристиан Вельцель. – Москва : Новое издательство, 2011. – 464 с.
9. Шварц Ш. Три подхода к измерению культуры // Модернизация экономики и глобализация : в 3 кн. – Москва : Изд. дом ГУ-ВШЭ, 2009. – Кн. 1. – С. 277–281.
10. Schwartz S. H. Cultural value orientations: Nature and implications of national differences. – Moscow : State University ; Higher School of Economics Publishing House, 2008.
11. Rokeach M. The Nature of Human Values / M. Rokeach. – New York : Free Press, 1973. – P. 120–121.

Reference list

1. Korol'ko V. G. Osnovy pablik rilejshhnz / V. G. Korol'ko. – Moskva : Refl-buk ; Kiev : Vakler, 2001. – 528 s.
2. Sil'ver N. Signal i shum: Pochemu odni prognozy sbyvajutsja, a drugie – net / Nejt Sil'ver ; per. s angl. P. Mironova. – Moskva : KoLibri ; Azbuka-Attikus, 2015. – 608 s.
3. Pillay S. Which Messages Go Viral and Which Ones Don't [Electronic resource] / Srini Pillay // HBR [Harvard Business Review]. – APRIL 08, 2014. – Reference: <https://hbr.org/2014/04/which-messages-go-viral-and-which-ones-dont> (viewed on June 13, 2013).
4. Krainikova T. S. Kultura mediaspozhivannia v Ukrainsi: vid konsiumeryzmu do prosiumeryzmu : monohrafiia / Tetiana Krainikova. – Boryspil : Liuksar, 2014. – 371 s.
5. Bek D. Je. Spiral'naja dinamika. Upravlja cennostjami, liderstvom i izmenenijami v XXI veke / Don Jedvard Bek, Kristofer K. Kouon. – Moskva : Otkrytyj Mir, BestBusinessBooks, 2010. – 424 s.
6. Maslou A. Teoriya chelovecheskoj motivacii // Motivacija i lichnost'. – Sankt-Peterburg : Evrazija, 1999. – S. 77–105.
7. Pekar V. A. Raznoscvetnyj menedzhment. Jevoljucija myshlenija, liderstva i upravlenija : nauch.-popul. izd. / V. A. Pekar. – Kiev : Evroindeks, 2015. – 184 s.
8. Inglhart R. Modernizacija, kul'turnye izmenenija i demokratija / Ronald Inglhart, Kristian Vel'cel'. – Moskva : Novoe izdatel'stvo, 2011. – 464 s.
9. Shvarc Sh. Tri podhoda k izmereniju kul'tur // Modernizacija jekonomiki i globalizacija : v 3 kn. – Moskva : Izd. dom GU-VShJe, 2009. – Kn. 1. – S. 277–281.
10. Schwartz S. H. Cultural value orientations: Nature and implications of national differences. – Moscow : State University ; Higher School of Economics Publishing House, 2008.
11. Rokeach M. The Nature of Human Values / M. Rokeach. – New York : Free Press, 1973. – P. 120–121.

Подано до редакції 25. 08. 2015 р.

Ежижанская Т. С., преподаватель,
Институт журналистики
Киевского университета имени Бориса Гринченко

ЦЕННОСТНЫЙ ПОДХОД К КОММУНИКАЦИИ С ЦЕЛЕВОЙ АУДИТОРИЕЙ ПОСРЕДСТВОМ СПИРАЛЬНОЙ ДИНАМИКИ

Аннотация. В статье исследуются особенности ценностного подхода к коммуникации с целевой аудиторией посредством спиральной динамики. Рассматриваются подходы к построению корпоративной коммуникации с помощью спиральной динамики; объясняется, что парадигма мышления, ценностные установки являются определенными фильтрами, через которые проходят сообщения компании; определяются особенности коммуникационного процесса для каждого типа адресатов согласно теории спиральной динамики. Использование ценностного подхода к сегментированию общественности организации, в основу которого положена теория спиральной динамики, позволяет шире взглянуть на проблему эффективности корпоративных коммуникаций. Именно на ценностных мемах (цМемах) должна строиться коммуникация компании со своими целевыми аудиториями, именно в такие парадигмы ценностей должны вписываться сообщения компаний. Таким образом, теория спиральной динамики позволяет понять проблемы эффективности коммуникации в различных сферах, в том числе и в сфере связей с общественностью.

Ключевые слова: корпоративные коммуникации, сообщение, целевая аудитория, ценности, цМемы (ценностные мемы), установки, ценностные модели, спиральная динамика.

Наукове видання

Інтегровані комунікації

Integrated communications

Науковий журнал
Київського університету імені Бориса Грінченка

Випуск 1
2016

За зміст поданих матеріалів відповідають автори

Над випуском працювали:

Редактори українських текстів:
Ніна Вернигора, Наталя Бабійчук

Редактори англійських текстів:
Світлана Вернигора, Наталя Ващенко

Коректори:
Тарас Полковенко, Олеся Захарчук

Комп'ютерне редагування та верстка
Ніни Вернигори

Художньо-технічне редагування:
Наталі Іщук,
Олени Герасименко

Дизайн обкладинки
Ігоря Женченка

Контакти редколегії:
(044) 428-34-10
krzg.gi@kubg.edu.ua
м. Київ, вул. Тимошенка, 13-Б, каб. 110

Підписано до друку 01 липня 2016 р.

Формат 60x84/8.

Гарнітура UkrainianPeterburg.
Ум. друк. арк. 12,3. Обл.-вид. арк. 13,0.
Наклад 100 пр.

Підготовлено до друку
кафедрою реклами та зв'язків з громадськістю
Київського університету імені Бориса Грінченка
спільно з НМЦ видавничої діяльності
Київського університету імені Бориса Грінченка

Завідувач НМЦ видавничої діяльності М. М. Прядко
Головний редактор НМЦ видавничої діяльності А. М. Даниленко
Поліграфічна група: А. А. Богадельна, Д. Я. Ярошенко, О. М. Дзень,
Г. О. Бочарник, В. В. Василенко, О. Д. Ткаченко